Vaikka oletettaisiin, että pelkkä mahdollisuus käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa merkitsee keskittymän toteuttamista, mikä ei pidä paikkaansa, edellytetään sulautuma-asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa määräysvallan pysyvää siirtymistä siten, että strategisiin liiketoimintapäätöksiin annetaan veto-oikeudet eli valtuudet estää yrityksen strateginen toiminta. Valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä laajennettiin veto-oikeuksien käsitettä koskemaan tilanteita, joissa ei anneta valtuuksia estää strategisia päätöksiä. Toissijaisesti valituksenalaisessa tuomiossa otettiin SPA vääristyneellä tavalla huomioon, koska siinä tulkittiin SPA:n valmistelua koskevia lausekkeita siten, että niillä annettiin Alticelle veto-oikeuksia.

Viidennen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että tietojen vaihtamiset merkitsevät keskittymän toteuttamista sulautuma-asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä todettiin, että tietojen vaihtamiset keskittymän yhteydessä kuuluvat sulautuma-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, vaikka SEUT 101 artiklassa määrätään ja asetuksessa (EY) N:o 1/2003 ([2]) säädetään jälkivalvontamekanismista. Tämä on ristiriidassa asiassa C-633/16 annetun tuomion kanssa ja kaventaisi asetuksen N:o 1/2003 soveltamisalaa. Valituksenalaisessa tuomiossa otetaan myös riidanalainen päätös vääristyneellä tavalla huomioon, koska tuomiossa todetaan, että päätöksen mukaan tietojen vaihtamisella ei sinänsä rikottu sulautuma-asetuksen 4 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa vaan ainostaan osallistuttiin rikkomisen osoittamiseen.

Kuudenneksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se hylkäsi Alticen esittämät väitteet lainvastaisuudesta ja siitä, että sakot eivät ole oikeasuhteisia.

Valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä todettiin, että Altice toimi huolimattomasti. Valituksenalaiseen tuomioon perustuvat sakot eivät ole myöskään asianmukaiset ja ne ovat siinä määrin liialliset, että ne ovat suhteettomat. Unionin yleinen tuomioistuin teki siten oikeudellisen virheen, kun se ei täyttä harkintavaltaansa käyttäen alentanut sakkojen määrää merkittävästi.

([1]) Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 ("EY:n sulautuma-asetus") (EUVL 2004, L 24, s. 1).

([2]) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan parlamentti on tehnyt 8.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-384/19, parlamentti v. Axa Assurances Luxembourg SA ym., 29.9.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-766/21 P)

(2022/C 119/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: E. Paladini ja B. Schäfer)

Muut osapuolet: Axa Assurances Luxembourg SA, Bâloise Assurances Luxembourg SA, La Luxembourgeoise SA ja Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij NV

Vaatimukset

— Valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman toinen ja neljäs kohta on kumottava

— asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen

— oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin lukuun ottamatta niitä oikeudenkäyntikuluja, joista on kyse valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman kolmannessa kohdassa.

Toissijaisesti

— valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman toinen ja neljäs kohta on kumottava

— Euroopan parlamentin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä Axa Assurances Luxembourg SA:n, Bâloise Assurances Luxembourg SA:n ja La Luxembourgeoise SA:n osalta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentti esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen siitä syystä, että unionin oikeuden tulkintaa koskevia periaatteita on loukattu. Parlamentin mielestä unionin yleinen tuomioistuin on etenkin jättänyt noudattamatta tulkintasääntöä, jonka mukaan on otettava huomioon sopimuksen tavoite ja asiayhteys, johon sen sanamuoto ja tarkemmin sanottuna ilmaisu ”tulva” kuuluu. Parlamentti katsoo toissijaisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tulvaa koskevan poissulkemislausekkeen huomioon vääristyneellä tavalla.

Toinen valitusperuste perustuu valituksenalaisen tuomion perusteluja koskevaan virheeseen. Perusteluissa on parlamentin mukaan ristiriita siinä päättelyssä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt ilmaisun ”tulva” tulkinnan osalta.

Parlamentti katsoo kolmanneksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on vääristetty useaan kertaa tosiseikkoja ja selvitysaineistoa. Unionin yleinen tuomioistuin on vääristänyt parlamentin kantaa, joka koskee ilmaisun ”tulva” tulkintaa, se on arvioinut työmaalla vahingon sattuessa vallinnutta tilannetta selvästi virheellisesti ja se on myös vääristänyt asiantuntijakertomuksessa olevia toteamuksia vahingon syistä.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 14.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-344/19 ja T-356/19, Polisario-rintama v. neuvosto, 29.9.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-778/21 P)

(2022/C 119/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre ja A. Stobiecka-Kuik)

Muut osapuolet: Saguia el Hamran ja Río de Oron vapautuksen kansallinen rintama (Polisario-rintama), Euroopan unionin neuvosto, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Chambre des pêches maritimes de la Méditerranée, Chambre des pêches maritimes de l’Atlantique Nord, Chambre des pêches maritimes de l’Atlantique Centre, Chambre des pêches maritimes de l’Atlantique Sud

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohdan ja tämän seurauksena:

— hylkää Polisario-rintaman ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen, tai jos unionin tuomioistuin katsoo, että asiaa ei voida tässä vaiheessa ratkaista, palauttaa sen unionin yleiseen tuomioistuimeen

— velvoittaa Polisario-rintaman korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

— Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeudellisiin virheisiin, jotka koskevat sitä, että Polisario-rintama ei voi olla asianosaisena oikeudenkäynneissä

— Toinen valitusperuste perustuu oikeudellisiin virheisiin, jotka koskevat sitä, että asia ei koske Polisario-rintamaa suoraan

— Kolmas valitusperuste perustuu oikeudellisiin virheisiin, jotka koskevat sitä, että asia ei koske Polisario-rintamaa erikseen

— Neljäs valitusperuste perustuu oikeudellisiin virheisiin, jotka koskevat tuomioistuinvalvonnan laajuutta, toimielinten harkintavaltaa ja tarvetta ottaa huomioon ilmeinen virhe; sitä, ettei edellytyksenä ole Länsi-Saharan kansan suostumus; sitä, että omaksuttu suostumuksen käsite on liian suppea ja teoreettinen, että on katsottu, että kuulemismenettely, jolla hankittiin puoltava kanta, ei ollut riittävä, ja sitä, että sopimuksesta koituvia hyötyjä koskeva arviointi on hylätty; sitä, että Polisario-rintaman on katsottu olevan yksikkö, jonka tehtävänä on ilmaista tällainen suostumus, ottaen huomioon sen säännöistä johtuvat rajoitukset ja sen, että se edustaa kyseistä väestöä rajoitetusti